

Ανακοίνωση της ΟΛΜΕ για την κατάρρευση της πλατφόρμας της Τράπεζας Θεμάτων

Σήμερα το πρωί κατέρρευσε η πλατφόρμα της Τράπεζας Θεμάτων, με αποτέλεσμα τα σχολεία ολης της Ελλάδας να αδυνατούν να βγάλουν θέματα.

Εν τω μεταξύ, για να γινεί η κλήρωση των θεμάτων από την Τράπεζα, οι καθηγητές αναγκάζονται να βρίσκονται στα σχολεία από τις 7:00 το πρωί.

Είναι, δε, τόση η επιμονή του υπουργείου στο συγκεκριμένο μέτρο, που προτιμάει να βασανίζει για ώρες καθηγητές και μαθητές, παρά να δώσει μία απλή οδηγία οι εξετάσεις να γίνουν με θέματα που θα βάλουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί.

Αν δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό το απλό ζήτημα ενδοσχολικές εξετάσεις, μπορεί κανείς να φανταστεί τι θα γινεί αν συμβεί κάτι παρόμοιο στις πανελλαδικές εξετάσεις που ξεκινούν σε λίγες μέρες.

Ακόμα και αν η πλατφόρμα τελικά λειτουργήσει, η ΟΛΜΕ επιμένει να ζητά την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων και της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που λειτουργούν σαν φίλτρα απόρριψης μαθητών από τα Λύκεια, που έχουν οδηγήσει σε σημαντική εντατικοποίηση την μαθησιακή διαδικασία και σε αύξηση του άγχους των μαθητών.

Ο Πρόεδρος

Νικηφόρος Κωνσταντίνου

Για το ΔΣ της ΟΛΜΕ

Η Γεν. Γραμματέας

Στέλλα Μανουσσιωργάκη

Εργατικό «ατύχημα» στο Πέραμα: 1 εργάτης νεκρός, 2 τραυματίες – Η ανάπτυξή τους με αίμα είναι βαμμένη

Το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Πειραιά, εκφράζει τα βαθιά του συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συναδέλφους του 47χρονου εργάτη που έχασε τη ζωή του σήμερα 29/5 στα ναυπηγεία στο Πέραμα. Ένας νεκρός (47 ετών) και 2 τραυματίες (47 και 43 χρονών) εργάτες είναι ο απολογισμός του εργατικού ατυχήματος.

Οι εργαζόμενοι βρίσκονταν πάνω στην σκαλωσιά για επισκευαστικές εργασίες, η οποία έπεσε με αποτέλεσμα να τους πλακώσει το περύγιο(!). Φυσικά «δεν έχουν διευκρινιστεί ακόμα» οι λόγοι για τους οποίους η σκαλωσιά κατέρρευσε, αλλά είναι γεγονός ότι ο νεκρός εργάτης προστίθεται στην μακρά λίστα των δεκάδων νεκρών στα λεγόμενα «εργατικά ατυχήματα». **Ξέρουμε ότι βασικός υπεύθυνος για αυτά**, δεν είναι άλλος από την εργοδοσία και τις πολιτικές στηρίζουν τα κέρδη της, εντατικοποιεί τους όρους και το ωράριο εργασίας, που αδιαφορεί για τις συνθήκες ασφάλειας στους χώρους εργασίας των εργαζομένων.

Είτε μιλάμε για τους νεκρούς ντιλιβεράδες, είτε για τους εργάτες στο εργοστάσιο στα Γρεβενά, είτε για τους εργάτες στο Πέραμα κοινός παρονομαστής στα **εργοδοτικά εγκλήματα** είναι το σύστημα που βάζει τα κέρδη της εργοδοσίας και του κεφαλαίου πάνω από την ανθρώπινη ζωή. Τα ίδια βίωσε ο λαός μας με τον πιο τραγικό τρόπο στο έγκλημα του συστήματος στα Τέμπη.

Η Κυβέρνηση πανηγύριζε, οργάνωνε φιέστες, και ο Υπουργός Γεωργιάδης προκαλούσε μιλώντας για «χαμογελαστά πρόσωπα» οι

εργαζόμενοι πάλευαν ενάντια στην αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία, για μέτρα προστασίας της ζωής και της ασφάλειας των εργαζομένων σε Πέραμα, Σκαραμαγκά, Ελευσίνα, Σύρο. Η διάσταση που παίρνει το εργατικό ατύχημα στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος είναι ακόμα μεγαλύτερη τη στιγμή που η κυβέρνηση προσπάθησε συστηματικά να παρουσιάσει όλο αυτό το διάστημα τα Ναυπηγεία σαν βασικό πυλώνα ανάπτυξης με «καλές και καλοπληρωμένες δουλειές».

Απάντηση στην διάλυση των εργασιακών συνθηκών που οδηγούν σε αυτού του είδους τα εγκλήματα μπορεί να δώσουν μαζικά οι εργαζόμενοι στους δρόμους διεκδικώντας ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, εργασιακά δικαιώματα. Πριν λίγες βδομάδες, μάλιστα οι εργαζόμενοι στη Ζώνη είχαν αναδείξει με την απεργιακή τους κινητοποίηση τα προβλήματα που προκαλεί η άρνηση των εργοδοτών να υπογράψουν συλλογική σύμβαση και να διασφαλίσουν ανθρώπινους και ασφαλείς όρους δουλειάς.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΟΛΕΣ ΜΑΣ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΝ 24ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 30/05 ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΡΥΞΕ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟΥ, ΓΙΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Απόφαση

Πανελλαδικού

Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση Σχετικά με την τελευταία προκήρυξη του ΕΛΙΔΕΚ

Η πραγματικότητα για έναν/μία υποψήφιο/α διδάκτορα/διδακτόρισα στα ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα είναι γνωστή σε όλους μας. Η εκπόνηση των διδακτορικών διατριβών γίνεται τις περισσότερες φορές σε εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Ένα διαρκές και συχνότατα ατελέσφορο κυνήγι χρηματοδότησης από υποτροφίες (ΕΛΙΔΕΚ, ΙΚΥ κ.α.) ή βραχυπρόθεσμα προγράμματα που σπάνια εξασφαλίζουν τον/την ΥΔ για το σύνολο της διατριβής του/της. Πολλοί και πολλές από εμάς έχουμε στηρίξει την επιβίωση μας κατά την περίοδο του διδακτορικού σε υποτροφίες που έχουν δοθεί από τον ΕΛΙΔΕΚ. Οι απολαβές που έχει ένας (ανασφάλιστος) υποψήφιος διδάκτορας από την υποτροφία δεν είναι ικανές ώστε τον συντηρήσουν και να του καλύψουν τα απαραίτητα για την διατριβή έξοδα. Η άθλια αυτή κατάσταση γίνεται όμως διαρκώς χειρότερη. Οι ετήσιες προκηρύξεις του ΕΛΙΔΕΚ γίνονται όλο και πιο περιορισμένες. Χρόνο με το χρόνο μειώνεται το συνολικό ποσό της προκήρυξης με αποτέλεσμα να γίνονται όλο και πιο αυστηρά τα κριτήρια που πρέπει κάποια να πληροί για να υποβάλει αίτηση αλλά και τα κριτήρια που μια αίτηση γίνεται δεκτή.

Οι προϋποθέσεις συμμετοχής στη φετινή, 5η προκήρυξη του ΕΛΙΔΕΚ για τους/τις ΥΔ αποκλείουν κάθε ΥΔ που μπορούσε να υποβάλει στην περσινή. Έτσι όποια δεν κατάφερε να πάρει υποτροφία ΕΛΙΔΕΚ πέρσι (δηλαδή τον πρώτο χρόνο του διδακτορικού της) είναι καταδικασμένα να συνεχίσει να δουλεύει απλήρωτη χωρίς καν να έχει την επιλογή να διεκδικήσει χρηματοδότηση από έναν από τους βασικούς φορείς χρηματοδότησης της έρευνας στην

Ελλάδα. Η εξοντωτική αυτή συνθήκη μας οδηγεί, παράλληλα με τις διατριβές μας να αναζητούμε οικονομικούς πόρους πέραν της εργασίας μας για να επιβιώσουμε, να συντηρήσουμε εμάς και το διδακτορικό μας.

Θεωρούμε ανεπίτρεπτο να μην υπάρχει κρατική χρηματοδότηση που να εξασφαλίζει έναν ΥΔ από την πρώτη μέχρι την τελευταία μέρα της διατριβής του, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, αξιοπρεπείς απολαβές, καθώς και τους απαραίτητους πόρους για όλες τις δαπάνες στα πλαίσια των διδακτορικών διατριβών.

Απαιτούμε:

- Τον επαναπροσδιορισμό των όρων της τελευταία προκήρυξης ΕΛΙΔΕΚ ώστε να μην αποκλείει συναδέλφους και συναδέλφισσές μας από το να διεκδικήσουν υποτροφία
- Τον επαναπροσδιορισμό των όρων όλων των προκηρύξεων ΕΛΙΔΕΚ ώστε οι ΥΔ να συνάπτουν συμβάσεις εργασίας

Καλούμε όλους τους συναδέλφους να παλέψουν μέσα από το σωματείο μας, τις συνελεύσεις και τις δράσεις του, διεκδικώντας πλήρη κάλυψη των οικονομικών αναγκών των ΥΔ ώστε κανείς να μην αναγκαστεί εκπονήσει απλήρωτη διδακτορική διατριβή. Τέρμα στο καθεστώς των υποτροφιών. Δεν είναι τροφεία, είναι μισθός. Πάλη για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στον κλάδο, πάλη για μισθό, ωράριο, ασφάλιση.

Πρόεδρος	Γραμματέας
Ειρήνη θάνου	Μαρία (Μάνια) Σωτηροπούλου

Ανακοίνωση του Κόκκινου Νήματος: 10 σημεία για την αποτίμηση των εκλογικών αποτελεσμάτων

Ανακοίνωση του Κόκκινου Νήματος

10 σημεία για την αποτίμηση

των εκλογικών αποτελεσμάτων

1. Η θριαμβευτική νίκη της ΝΔ και του Κυριάκου Μητσοτάκη αποδεικνύει ότι το κοινωνικό μπλοκ εξουσίας στο οποίο στηρίχτηκε από το 2019 μέχρι και σήμερα παραμένει ισχυρό, συμπαγές και ενισχυμένο, παρά την υλοποίηση επί τέσσερα χρόνια επιθετικών πολιτικών ενάντια στον κόσμο της εργασίας, τη νεολαία και την Αριστερά. Η νίκη αυτή επιτρέπει στον Μητσοτάκη να συνεχίσει επιθετικά, «νομιμοποιημένος» από το αποτέλεσμα των εκλογών, την ίδια πολιτική. Θα πρέπει να περιμένουμε ένταση των επιθέσεων σε ό,τι εξακολουθεί να είναι εμπόδιο στο ληστρικό μοντέλο συσσώρευσης του κεφαλαίου και ακραίας εκμετάλλευσης της εργασίας που έχει εγκαθιδρυθεί με τα 3 μνημόνια, το «υπερμνημόνιο» του 2018 για την... έξοδο από τα μνημόνια και την τετραετία Μητσοτάκη: στην εργασία και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα, στην υγεία, την παιδεία, τα δημόσια και κοινά αγαθά, το κοινωνικό κράτος, τα δημοκρατικά δικαιώματα, την πολιτική για τους πρόσφυγες. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την απογοήτευση που δημιουργούν τα εκλογικά αποτελέσματα στον κόσμο της Αριστεράς και στη μαζική κινηματική πρωτοπορία, θα έχει αρνητικές συνέπειες. Θα χρειαστεί υπομονή, καθαρή σκέψη και ετοιμότητα για αξιοποίηση κάθε ευκαιρίας για οργάνωση των αντιστάσεων στην πολιτική του ώστε να αρχίσει να αντιστρέφεται η βαριά αίσθηση της παντοδυναμίας της κυβέρνησης της ΝΔ – μια αίσθηση που είναι

κατανοητή μεν, αλλά ταυτόχρονα υπερβολική.

2. Αυτή η νίκη του αστικού μπλοκ εξουσίας οφείλεται κατά ένα μέρος σε υλικούς όρους. Λόγω των διαδοχικών κρίσεων της πανδημίας και του πολέμου στην Ουκρανία που πυροδότησε τον υψηλό πληθωρισμό, η Ευρωπαϊκή Ένωση κήρυξε τη δημοσιονομική «ευελιξία», επιτρέποντας πολιτική υψηλών δημόσιων δαπανών και άρα υψηλά ελλείμματα. Ταυτόχρονα, εγκαθίδρυσε το Ταμείο Ανθεκτικότητας και Ανάκαμψης (TAA – RRF), από το οποίο άρχισαν να εισρέουν στην Ελλάδα πολλά δις. ευρώ (συνολικά 31 μέχρι και το τέλος του 2026). Έτσι, η κυβέρνηση του ακρο-νεοφιλελεύθερου Μητσοτάκη ήταν η μοναδική από το 2010 που έκανε πολιτική όχι δημοσιονομικής πειθαρχίας αλλά υψηλών ελλειμμάτων και ταυτόχρονα είχε τη δυνατότητα να διαθέσει τεράστια ποσά με τη μορφή κρατικών επιδοτήσεων και κατάλληλης κατανομής των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης. Αξιοποίησε αυτή την ευκαιρία όχι για να στηρίξει τις κοινωνικές υποδομές και το κοινωνικό κράτος, αλλά για να ενισχύσει τους αρμούς του μπλοκ εξουσίας. Δεκάδες δις. ευρώ κρατικών επιδοτήσεων (από τις επιστρεπτές προκαταβολές μέχρι τα διάφορα pass και τις επιδοτήσεις του κόστους της ενέργειας, αλλά και πολλά ακόμη δις. ευρώ του Ταμείου Ανάκαμψης κατευθύνθηκαν στοχευμένα σε μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, σε μεσαίες, σε μικρές και σε επαγγελματίες σε όλη τη χώρα. Μια ανάλογη πανελλαδική «δικτύωση» λειτούργησε, συμπληρωματικά, μέσω του τουρισμού, ο οποίος επεκτείνεται στις μεγάλες πόλεις και τις ορεινές περιοχές και διαχέεται πολύ πέρα από την καλοκαιρινή τουριστική περίοδο.

Η πολιτική αυτή έφτασε ως τη βάση της πυραμίδας, με προλήψεις συνοριοφυλάκων, εποχικών και ορισμένου χρόνου σε όλη την έκταση του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Το ληστρικό πρότυπο ανάπτυξης που εγκαθίδρυσε η κυβέρνηση με την πολιτική της (καταργώντας από εργατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα μέχρι και περιβαλλοντικές διατάξεις) και οι αθρόες επιδοτήσεις κάθε είδους στο κεφάλαιο, δημιούργησαν τις συνθήκες για έκρηξη κερδών των εισηγημένων στο χρηματιστήριο επιχειρήσεων, η οποία επίσης πέρασε προς τα κάτω σε μεγάλο

μέρος της μεσαίας και μικρής αστικής τάξης.

Η πολιτική αυτή έκανε το σύνολο της αστικής τάξης «έξαλλο» και επιθετικό υποστηρικτή του Μητσοτάκη και αυτή η πολιτική διαχεόταν με μεγάλες δόσεις κυνισμού, παραπληροφόρησης και πολιτικού αποπροσανατολισμού από τα αστικά μίντια, που ήταν «μασίφ» με τον μεγάλο τους χορηγό.

Οι υλικοί αυτοί όροι ήταν σημαντικό λιπαντικό και μεγάλο στήριγμα του μπλοκ εξουσίας.

3. Η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ έχει συντριπτικό χαρακτήρα. Πρέπει να περιμένουμε και το αποτέλεσμα των εκλογών της 25ης Ιουνίου για να βγάλουμε οριστικό συμπέρασμα, αλλά μπορούν να βγουν ήδη κάποια συμπεράσματα και να γίνει μια πρόβλεψη:

Πρώτο, ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε σχεδόν 400.000 ψήφους, από τις συνολικά 600.000 που μειώθηκε, στις εργατικές και πληβειακές περιοχές της Αττικής (π.χ. Β' Πειραιώς, Β2 Δυτικού Τομέα, Β' Δυτικής Αττικής), όπου γνώρισε συντριπτική υποχώρηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε δηλαδή μεγάλο μέρος της εργατικής και πληβειακής του βάσης.

Δεύτερο, έχασε τη μαζική του επιρροή σε περιοχές όπως η Κρήτη, η Θεσσαλία, η Ήπειρος και τμήματα της Πελοποννήσου, όπου ο πολιτικός ριζοσπαστισμός της μεταπολίτευσης μετατόπισε τις πολιτικές εκπροσωπήσεις αριστερότερα της παλιάς Ένωσης Κέντρου – κυρίως στο ΠΑΣΟΚ και δευτερευόντως στην Αριστερά.

Το 2012 και τον Ιανουάριο του 2015, η εκδήλωση μαζικού και ριζοσπαστικού κινήματος ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές στο πλαίσιο της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού και της κρίσης του αστικού πολιτικού συστήματος, προκάλεσε μαζικές μετατοπίσεις στην πολιτική εκπροσώπηση κοινωνικών δυνάμεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναδείχθηκε σε ηγεσία του αντιμνημονιακού αγώνα και σε πολιτικό εκπρόσωπο εργατικών και πληβειακών στρωμάτων αλλά και σημαντικού τμήματος της μικροαστικής τάξης, που σε κείνες τις συνθήκες δέχθηκε συντριπτικές πιέσεις και βίωσε ακραία ανασφάλεια. Τέτοιας έκτασης μετατοπίσεις στην πολιτική εκπροσώπηση κοινωνικών στρωμάτων γίνονται σε εξαιρετικές ιστορικές στιγμές και όταν καταρρέουν, όπως τώρα με τον

ΣΥΡΙΖΑ, είναι δύσκολο να ανακτηθούν – και πάντως όχι άμεσα ούτε φυσικά με όρους τακτικών επιλογών και στροφών. Έτσι, η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι μεγάλη και υπαρξιακή και θα έχει πολλά ακόμη επεισόδια.

4. Η ελπίδα αριστερού και εργατολαϊκού κόσμου του ΣΥΡΙΖΑ ότι αυτή η ήττα θα προκαλέσει κάποιου είδους στροφή αριστερά είναι μάταιη: Ήδη ο κομματικός λόγος που εκπέμπεται δημόσια αναφέρεται σε οτιδήποτε άλλο εκτός από τις πραγματικές αιτίες αυτής της ήττας, σε μια προσπάθεια να αναζητηθούν οι αιτίες οπουδήποτε αλλού εκτός από τη στρατηγική και τη συνολική πολιτική του φυσιογνωμία: τη μετατροπή του Όχι του δημοψηφίσματος σε ναι, τη μνημονιακή του θητεία, το γεγονός ότι μετά το 2019 διέψευσε τον δικό του ισχυρισμό πως έκανε ό,τι έκανε «με το πιστόλι στον κρόταφο» και ύστερα από τα μνημόνια θα επέστρεφε στον παλιό ριζοσπαστικό του εαυτό, το «ξενέρωμα» του κόσμου του από τη μη αντιπολίτευση στο διάστημα 2019 – 2023, τη στροφή στο πολιτικό κέντρο (ΠΑΣΟΚ) και τη μεσαία τάξη ταυτόχρονα με το έλλειμμα απεύθυνσης και αναφοράς στην εργατική τάξη, τον απόλυτο σεβασμό στα δικά του μνημονιακά πεπραγμένα αλλά και συνολικά στις δεσμεύσεις για το πλαίσιο δημοσιονομικής πειθαρχίας που ο ίδιος υπέγραψε το 2018 με την υποτιθέμενη συμφωνία εξόδου από τα μνημόνια κ.λπ. κ.λπ. Να σημειώσουμε επίσης την μετατροπή του σε υπέρμαχο ακραίων εξοπλιστικών δαπανών, σε προστάτη των συνόρων έναντι των προσφύγων και μεταναστών/τριών, σε υπέρμαχο του φράχτη στον Έβρο, κ.λ.π. Επειδή είναι ανίκανος να στραφεί σε μια αναθεώρηση πολιτικής και προσανατολισμού, είναι ανίκανος τόσο να βγει από τον φαύλο κύκλο της κρίσης του, που μόλις άρχισε, όσο και -πολύ περισσότερο- να κάνει στροφή αριστερά.

5. Η αναζήτηση από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και το ΜΕΡΑ25, άλλοθι για την ήττα με τις αναφορές περί μαζικής συντηρητικής στροφής στην κοινωνία είναι ένας πολιτικά ανέντιμος και αβάσιμος ισχυρισμός. Βεβαίως, η επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού από τη δεκαετία του '80 και η εμφάνιση και επέκταση της κυριαρχίας του από τη δεκαετία του '90, η ηγεμονία των

νεοφιλελεύθερων ιδεών και «αξιών», προφανώς μετατόπισαν δεξιά τον ιδεολογικό συσχετισμό δύναμης και έδωσαν ιδεολογικό χώρο στη δεξιά και την ακροδεξιά, παραδοσιακή και σύγχρονη. Ο ισχυρισμός όμως ότι αυτή η διαδικασία επιταχύνθηκε ιδιαίτερα μετά το 2019 ώστε να εξηγεί τη νίκη της ΝΔ και την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΜΕΡΑ25 είναι εντελώς αστήρικτος. Αντίθετα, ανάμεσα στο 2019 και το 2023 είχαμε σαφή δείγματα ότι η νεοφιλελεύθερη ηγεμονία ασθμαίνει: η ήττα των πολιτικών εκπροσωπήσεων της άκρας δεξιάς (με σημαίνοντα τον ρόλο του αντιφασιστικού κινήματος), η σταδιακή ανάκαμψη του κινήματος ήδη από την περίοδο της πανδημίας, κυρίως όμως το «κίνημα των Τεμπών», δεν σηματοδοτούν έναν κλιμακούμενο ιδεολογικό και πολιτικό συντηρητισμό μετά το 2019, αλλά μάλλον τα προδρομικά σημάδια μιας αντίστροφης, έστω και αργής, κίνησης του κοινωνικοϊδεολογικού εκκρεμούς. Όμως, ο πολιτικός, προγραμματικός και ιδεολογικός λόγος τόσο του ΣΥΡΙΖΑ όσο και του ΜΕΡΑ25 ήταν εντελώς ακατάλληλοι για να γονιμοποιήσουν και να δώσουν ώθηση και περιεχόμενο στην αναδυόμενη ζήτηση ριζοσπαστικών ιδεών. Αμφότεροι, όταν εκδηλώθηκε το μαζικό «κίνημα των Τεμπών» δεν έθεσαν καν ζήτημα επανακρατικοποίησης του σιδηρόδρομου ούτε θέλησαν να στηρίξουν το κίνημα ώστε να πάμε σε εκλογές με το κίνημα στον δρόμο και με καθορισμό της πολιτικής ατζέντας απ' αυτό.

Τα δεκάδες δισ. ευρώ χρηματικών πόρων με τους οποίους η κυβέρνηση Μητσοτάκη χρηματοδότησε αδρά το κυρίαρχο μπλοκ εξουσίας είναι βέβαια μια εξήγηση για την ανθεκτικότητά του, αλλά εξήγηση εντελώς ανεπαρκής για την έκταση και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ήττας του ΣΥΡΙΖΑ (ιδιαίτερα την απώλεια της εργατικής και πληβειακής του βάσης), πολύ δε περισσότερο για την ήττα του ΜΕΡΑ25.

Η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜΕΡΑ25, που ούτε ίδια είναι ούτε έχει πανομοιότυπες αιτίες, είναι καθαρά ήττα της πολιτικής τους ταυτότητας και στρατηγικής. Κανένα άλλοθι δεν μπορεί να αλλάξει αυτή την πραγματικότητα.

6. Η νίκη του Μητσοτάκη και η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜΕΡΑ25

παράγουν αποτελέσματα με πολύ ευρύτερες επιπτώσεις σε σχέση με τους τρεις αυτούς πολιτικούς χώρους αλλά και σε σχέση με την κεντρική πολιτική σκηνή συνολικά. Είναι πολιτική ήττα για την Αριστερά συνολικά, για τους εξής λόγους:

- Διότι το κενό πολιτικής εκπροσώπησης εργατικών και πληβειακών στρωμάτων που άφησε η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί και δεν θα καλυφθεί από την Αριστερά. Εργατικά και πληβειακά στρώματα που είχαν στραφεί αριστερά από την περίοδο του αντιμνημονιακού αγώνα, τώρα μένουν έκθετα στον πολιτικό αποπροσανατολισμό, την απόσυρση από την αναζήτηση πολιτικής εκπροσώπησης γενικά ή και στρέφονται σε αλλότριες πολιτικές εκπροσωπήσεις (τη Δεξιά -πρωτιά της ΝΔ στη β' Πειραιά, τη Δυτική Αττική κ.λπ.-, την άκρα δεξιά, το ΠΑΣΟΚ). Αυτό είναι μια σημαντική «βλάβη» στον εργατικό ταξικό συσχετισμό δύναμης που, συνήθως δεν αναστρέφεται εύκολα και γρήγορα.
- Η μαζική στροφή των μικροαστικών στρωμάτων στη «μασίφ» υποστήριξη του Μητσοτάκη και δευτερευόντως του Ανδρουλάκη, δηλαδή η προσχώρηση της περιλάλητης «μεσαίας τάξης» στο κοινωνικό μπλοκ εξουσίας που εκπροσωπεί ο Μητσοτάκης, σε συνδυασμό με το κενό πολιτικής εκπροσώπησης εργατικών και πληβειακών στρωμάτων που δημιουργεί η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ, σηματοδοτούν την κατάρρευση του κοινωνικού μπλοκ της εργατικής τάξης και σύμμαχων στρωμάτων που άρχισε να σχηματίζεται την περίοδο των αντιμνημονιακών αγώνων με πιο λαμπρή του στιγμή το δημοψήφισμα του Ιουλίου 2015. Η σταδιακή του αποσάθρωση, με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα δέχεται ένα αποφασιστικό πλήγμα.
- Διότι η νίκη Μητσοτάκη θα περιχαρακώσει το αστικό πολιτικό σύστημα, θα το κάνει πιο «ολιγαρχικό», αυταρχικό και ασύδοτο, θα στερήσει από την εργατική τάξη δυνατότητες να ασκεί πιέσεις και να αναζητεί εκπροσωπήσεις σε αυτό το επίπεδο.
- Διότι όλα τα προηγούμενα γίνονται, συνειδητά ή

δισαισθητικά, αντιληπτά από την εργατική τάξη και την ευρύτερη κινηματική πρωτοπορία και επιδρούν αρνητικά στο ηθικό της και τη διάθεσή της για κινητοποίηση.

Το να μην αξιολογούμε αυτές τις επιπτώσεις της νίκης Μητσοτάκη και να θεωρούμε ότι η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜΕΡΑ25 είναι μόνο δική τους υπόθεση, είναι πολιτικό λάθος. Ο συνολικός ταξικός συσχετισμός δύναμης είναι αλγεβρική σχέση κι όχι υπόθεση αριθμητικού αθροίσματος.

7. Η νίκη του ΚΚΕ, παρ' ότι αριθμητικά σημαντική για τον συγκεκριμένο πολιτικό σχηματισμό, είναι πολιτικά μικρή και ταυτόχρονα πύρρειος. Το να ξεκολλήσει από το ιστορικό χαμηλό του 5,5% και να κερδίσει 1,7 ποσοστιαίες μονάδες σε συνθήκες κατάρρευσης της επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ και ήττας του ΜΕΡΑ25 ελαχιστοποιεί τη σημασία της. Το ΚΚΕ απέτυχε να συσπειρώσει σε αξιόλογο ποσοστό τον κόσμο της εργατικής τάξης και της Αριστεράς που απογοήτευσε ο ΣΥΡΙΖΑ – και δευτερευόντως το ΜΕΡΑ25. Αποδεικνύεται τώρα ότι όλη η πολιτική του την περίοδο 2010-2015 αλλά και μετέπειτα μέχρι σήμερα απέτυχε να οικοδομήσει δεσμούς με σημαντικά κομμάτια της εργατικής τάξης που στράφηκαν αριστερά, αλλά και με κόσμο της Αριστεράς που το 2010-2015 μετατοπίστηκε αριστερότερα από τις παλιές του πολιτικές εκπροσωπήσεις. Τον Ιούλιο του 2015, με τη μνημονιακή στροφή και προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ, ισχυρίστηκε ότι δικαιώθηκε, αλλά το «ταμείο» έδειξε άλλα στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015: κανείς άλλος, ούτε η εργατική τάξη ούτε η Αριστερά, δεν αντιλήφθηκε αυτή τη δικαίωση. Τώρα, που η επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ σε εργατικά και πληβειακά στρώματα καταρρέει, μιλάει πάλι για δικαίωση και για νίκη, αλλά ξανά αυτή τη «δικαίωση» δεν την αντιλαμβάνεται η εργατική τάξη ούτε ο κόσμος της Αριστεράς σε αξιόλογη κλίμακα.

Τα εκλογικά αποτελέσματα είναι δείκτης πολιτικής ωριμότητας της εργατικής τάξης, αλλά μόνο όταν οι αριστεροί και οι κομμουνιστές κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Όταν δεν την κάνουν, τότε είναι δείκτης δικής τους ανεπάρκειας. Σε όλη αυτή τη μακροπερίοδο από το 2010 μέχρι σήμερα, το ΚΚΕ απείχε

από τις πολιτικές διακυβεύσεις της συγκυρίας και σε κάθε κρίσιμη καμπή λειτούργησε σαν αριστερός εγγυητής της ομαλότητας: τον Δεκέμβρη του 2008 (όταν διαβεβαίωσε την αστική τάξη και κατακεραύνωσε την εξεγερμένη νεολαία λέγοντας ότι στην «πραγματική επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε τζάμι»), την περίοδο του αντιμνημονιακού αγώνα 2010-2015 (όταν κατήγγειλε τον στόχο για ανατροπή του αστικού-μνημονιακού πολιτικού συστήματος σαν ρεφορμιστική αυταπάτη αφήνοντας την ηγεσία Τσίπρα να αλωνίζει), στο δημοψήφισμα του 2015 (όταν αποξενώθηκε από τις διαθέσεις της εργατικής τάξης και της Αριστεράς θεωρώντας το ΟΧΙ αυταπάτη και μη μπορώντας να κινητοποιήσει ούτε έναν άνθρωπο όταν η «αυταπάτη» του εργατολαϊκού ΟΧΙ προδόθηκε), στη συνέχεια μέχρι και σήμερα θεωρώντας στην πράξη τον ΣΥΡΙΖΑ «κύριο εχθρό» (όταν η αστική τάξη είδε τους κόπους της όλης της Μεταπολίτευσης να δικαιώνονται αποκτώντας με τον Μητσοτάκη την κυβέρνηση των ονείρων της), ακόμη και πρόσφατα στην κινητοποίηση των Τεμπών (όταν αρνήθηκε να προβάλει το αίτημα επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων χωρίς αποζημίωση και υπό εργατικό έλεγχο, επειδή... στον καπιταλισμό η ιδιωτική ή κρατική ιδιοκτησία δεν κάνουν διαφορά).

Για όσο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κυβερνητική εναλλακτική, το ΚΚΕ θεωρούσε ότι τα πολιτικά τεστ είναι μόνο για τον ΣΥΡΙΖΑ κι όχι για το ίδιο. Τώρα όμως αυτή η περίοδος ιδιόμορφης πολιτικής ασυλίας τελειώνει. Τώρα, το ΚΚΕ θα αρχίσει να περνά το δικό του πολιτικό τεστ χωρίς την πολυτέλεια άλλοθι. Τώρα πρέπει να αποδείξει όχι την ακαταλληλότητα του ΣΥΡΙΖΑ ή της υπόλοιπης Αριστεράς (των «οπορτουνιστών»), αλλά τη δική του καταλληλότητα ως ηγεσίας στον αγώνα, ως ηγεσίας που μπορεί να εμπνεύσει, να ηγηθεί και να οργανώσει νικηφόρους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες. Και το τεστ αυτό θα γίνεται όλο και πιο απαιτητικό και σκληρό για το ΚΚΕ, καθώς είναι πολύ μεγάλο για να συμπεριφέρεται σαν ομάδα σοσιαλιστικής προπαγάνδας και είναι πλέον αρκετά μόνο -και μικρό, με δική του ευθύνη- για να ρίχνει το φταίξιμο σε άλλους.

8. Η ήττα του ΜΕΡΑ25 δεν έχει κανένα ελαφρυντικό. Ηττήθηκε καθαρά εξαιτίας της πολιτικής και προγραμματικής του φυσιογνωμίας. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ ηττήθηκε επειδή δεν έπεισε ότι η μνημονιακή του πολιτική ήταν μια παρένθεση, το ΜΕΡΑ25 ηττήθηκε γιατί δεν έπεισε ότι η «πρώτη φορά ρήξη» μπορούσε να έχει το πρόσωπο του σχεδίου «Δήμητρα» και θολών νομισματικών εμπνεύσεων. Ο αταξικός-διαταξικός και ελιτίστικος χαρακτήρας αυτής της «ρήξης» έγινε, έστω διαισθητικά και ενστικτωδώς, αντιληπτός και τιμωρήθηκε από τον κόσμο της Αριστεράς. Η αριστερή πολιτική αν δεν είναι ταξική, τότε είναι αναπόδραστα σοσιαλδημοκρατική. Και μάλιστα, στη σημερινή ιστορική συγκυρία, δεν μπορεί να είναι καν η μεταπολεμική σοσιαλδημοκρατική πολιτική της αναδιανομής και του κοινωνικού κράτους. Το ΜΕΡΑ25 το απέδειξε αυτό με το να μη βάλει στο κέντρο της πολιτικής του την αναδιανομή εις βάρος των κερδών και υπέρ της εργασίας, με το να μην τολμήσει καν να θέσει το αίτημα για κρατικοποίηση του σιδηρόδρομου την περίοδο του «κινήματος των Τεμπών», με το να μη θίξει τις συντεταγμένες του «υπερ-μνημονίου» του 2018 (χρέος και πρωτογενή πλεονάσματα).

Τον Σεπτέμβριο του 2015 ηττήθηκε πολιτικά η αριστερή διαφωνία με την ηγεσία Τσίπρα στη μορφή της ΛΑΕ, το 2023 ηττήθηκε η ετεροχρονισμένη εκδοχή αριστερής διαφωνίας με την ηγεσία Τσίπρα στη μορφή του ΜΕΡΑ25. Η προσθήκη «Συμμαχία για τη Ρήξη» είναι μια ήττα μέσα στην ήττα.

Η ήττα του ΜΕΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη είναι επίσης ήττα, κι αυτό είναι σημαντικό κρατούμενο, μιας πολιτικής φόρμουλας για την ανασυγκρότηση της Αριστεράς με σοσιαλδημοκρατική δομή προγράμματος, με κατεύθυνση το «πλατύ κόμμα» και με διαταξική και αφηρημένα ριζοσπαστική φυσιογνωμία.

Στις εκλογές του 2023 κατέρρευσαν ταυτόχρονα η «κύρια» εκδοχή ΣΥΡΙΖΑ και οι εκδοχές αριστερών αντιπολιτεύσεων της ΛΑΕ και του ΜΕΡΑ25.

Η απόδοση της ήττας του ΜΕΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη στην

υποτιθέμενη συντηρητική στροφή της κοινωνίας μετά το 2019 είναι εντελώς αστήρικτη, αλλά και ανέντιμη. Η Αριστερά μονίμως τροφοδοτείται από πόρους του κινήματος, όπως πρόσφατα από το «κίνημα των Τεμπών», και μονίμως τους σπαταλά. Δεν δικαιούται να απαιτεί τη διαρκή της τροφοδοσία από πόρους του κινήματος για να αναπαράγει διαρκώς τα ίδια λάθη – οφείλει να κοιτάξει τον εαυτό της στον καθρέφτη.

Σε ένα τέτοιο τοπίο ηττών όλων των εκδοχών του πάλαι ποτέ ενιαίου ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά απομένουν οι μόνοι αριστεροί χώροι – σχηματισμοί που ενώ δεν έχουν νικήσει, δεν έχουν ταυτόχρονα ηττηθεί εκλογικά. Δεν μας είναι αδιάφορος ο συνολικός συσχετισμός δύναμης της Αριστεράς, όπου οι δυνάμεις του ΚΚΕ είναι ο μαζικός πυλώνας. Ταυτόχρονα, η πολιτική γραμμή και στάση του ΚΚΕ (όπως εκτέθηκε συνοπτικά στα προηγούμενα) είναι εχθρική σε οποιοδήποτε σχέδιο ανασυγκρότησης της Αριστεράς και του κινήματος. Αν αυτή η γραμμή αλλάξει, τότε θα χρειαστεί επανατοποθέτηση. Υπό τις παρούσες συνθήκες, όμως, η καλλιέργεια κλίματος πολιτικής «συμπάθειας» προς το ΚΚΕ αποτελεί επιβράβευση μιας σεχταριστικής και συντηρητικής γραμμής και πολιτικής στάσης μέσα στην Αριστερά και λειτουργεί εκφυλιστικά και σαν ανάχωμα ενάντια στις διαδικασίες ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

9. Οι συλλογικότητες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που συμμετείχαν στις εκλογές δε θα πρέπει να είναι καθόλου ικανοποιημένες από τη στασιμότητα, ή την ελάχιστη άνοδό τους. Η εκλογική απόδοση του “μηδέν κόμμα κάτι” αποτελεί μια σταθερή αποτυχία. Υπάρχει μια μεγάλη αναντιστοιχία με τις ανάγκες της περιόδου, αλλά και με την κινηματική, αγωνιστική και γενικά πολιτική τους αξία. Ένας σοβαρότερος από ποτέ κύκλος διαλόγου πρέπει να ξεκινήσει αμέσως μετά τις εκλογές. Αν μιλάμε για πολιτική συγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς κι όχι απλά για συγκέντρωση δυνάμεων σε κινηματικές μάχες, το δίκαιο αίτημα της ενότητας υπερκαθορίζεται από τις πολιτικές, προγραμματικές και στρατηγικές προϋποθέσεις. Το ΜΕΡΑ25 –

Συμμαχία για τη Ρήξη είναι το ζωντανό παράδειγμα μιας ήττας που οφείλεται ακριβώς σε αυτή την «παράβλεψη». Μάλιστα, η ήττα του ΜΕΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη προεκτείνεται σε ήττα αντιλήψεων και μέσα στην αντικαπιταλιστική Αριστερά που σχετικοποιούν σημαντικά στοιχεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος (όπως οι θέσεις για τον ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό και τον πόλεμο, τον ελληνο-τουρκικό ανταγωνισμό, το προσφυγικό και την «προστασία των συνόρων» κ.λπ.) στο όνομα του «όλοι μαζί».

Όσον αφορά την «ΠΟ Κόκκινο Νήμα», καλούμε ξανά για κριτική ψήφο στην Ανταρσία στις εκλογές της 25ης Ιουνίου, ως μορφή πολιτικής δέσμευσης και διαθεσιμότητας για την υπερ-επείγουσα συζήτηση μετά τις εκλογές για τη συγκρότηση ενός νέου αντικαπιταλιστικού μετώπου-υποκειμένου.

10. Η εκτίμησή μας ότι τα εκλογικά αποτελέσματα συνιστούν πολιτική ήττα για την Αριστερά με δυσμενείς συνέπειες για τους όρους πολιτικής εκπροσώπησης της εργατικής τάξης και για το κίνημα, συμβαδίζει με τη δεύτερη βασική μας εκτίμηση ότι δεν υπάρχει νέα συντηρητική στροφή στην κοινωνία μετά το 2019 που να εξηγεί αυτή την ήττα. Η νίκη του Μητσοτάκη δεν είναι «μακράς πνοής» ούτε συντριπτική, γιατί:

- Οφείλεται κατά ένα σημαντικό μέρος της σε ευνοϊκές συγκυρίες που του επέτρεψαν να λιπάνει τους αρμούς του κοινωνικού μπλοκ εξουσίας που τον στηρίζει με τεράστιους χρηματικούς πόρους χρηματοδοτημένους από υψηλά ελλείμματα, από τους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης και από τα υψηλά κέρδη του επιχειρηματικού τομέα χάρη στη συμπίεση του κόστους εργασίας και τις ασύδοτες εκδοχές της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Με την επάνοδο στη δημοσιονομική πειθαρχία, αυτά τα περιθώρια θα στενέψουν αρκετά.
- Ένα 10% από το συνολικό του ποσοστό αποφάσισε (σύμφωνα με τα δεδομένα των exit polls) να ψηφίσει Μητσοτάκη την τελευταία βδομάδα ή και την τελευταία μέρα – κάτι που αποκαλύπτει μειωμένο και άρα επισφαλή βαθμό συναίνεσης.

- Γιατί παραμένουν όλοι οι λόγοι που οδήγησαν στο ξέσπασμα του κινήματος των Τεμπών. Οι κοινωνικές διεργασίες που οδήγησαν στην πτώση της πολιτικής επιρροής της ΔΑΠ στα πανεπιστήμια, στον «εμφύλιο» στη νεολαία (όπου ο νεοφιλελεύθερος κυνισμός συναντά ισομεγέθη αντίσταση από ένα τμήμα της που «ψάχνεται» σε ριζοσπαστικές κατευθύνσεις) ή στο κίνημα των Τεμπών δεν παραγράφονται.
- Γιατί ευνοήθηκε αφάνταστα από την ψοφοδεή πολιτική στάση του ΣΥΡΙΖΑ και τη στρατηγική του ΜΕΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη.
- Γιατί - ίσως το σημαντικότερο- η διεθνής οικονομική συγκυρία «μυρίζει μπαρούτι» και άρα θα εντείνει τις πιέσεις στην ελληνική οικονομία με διάφορους τρόπους.

Παραμένει όμως πολιτική ήττα για την Αριστερά συνολικά, με δυσμενείς συνέπειες για το κίνημα. Αυτές οι συνέπειες θα είναι πιο έντονες το πρώτο διάστημα μετά τις εκλογές, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα είναι συντριπτικές ή μακροχρόνιες. Το κίνημα μπορεί να ανακάμψει, και μάλιστα πιο σύντομα απ' όσο φοβούνται πολλοί, αλλά η Αριστερά δεν έχει δικαίωμα να σπαταλά αενάως τους αγωνιστικούς του πόρους αναπαράγοντας τα λάθη της και διαδοχικούς πολιτικούς κύκλους ήττας. Απαιτείται στροφή ευρύτερων δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε ένα αντικαπιταλιστικό σχέδιο, στη συγκρότηση μαζικού αντικαπιταλιστικού μετώπου – υποκειμένου. Οι δυνάμεις της διεθνοιστικής-επαναστατικής αριστεράς πρέπει να παίξουν τον ρόλο τους σε αυτή την κατεύθυνση.

Αριστοτέλης: Αλληλεγγύη στη συνάδελφο θεατρολόγο -που πρόβαλε στις/στους μαθητ(ρι)ες της την ταινία «αγόρια στο ντους»- απέναντι στον σκοταδισμό και την ομοφοβία

26-05-2023

Όχι στη στοχοποίηση των εκπαιδευτικών και του έργου τους

Κανένας μόνος – καμία μόνη απέναντι στα φαινόμενα κοινωνικού αυτοματισμού

Υπερασπιζόμαστε την παιδαγωγική ελευθερία

Καταδικάζουμε και καταγγέλλουμε την απαράδεκτη και ανυπόστατη στοχοποίηση της συναδέλφου θεατρολόγου που αποφάσισε να προβάλλει την ταινία «Αγόρια στο ντους» στις/στους μαθητ(ρι)ες της όπως και τις αήθεις επιθέσεις στον διευθυντή του σχολείου από δημοσιεύματα.

Εκφράζουμε την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη μας στη συνάδελφο απέναντι στις απειλές, στις διώξεις, στον σκοταδισμό, την ομοφοβία και την αναπαραγωγή στερεοτύπων. Είμαστε αταλάντευτα και μαχητικά στο πλευρό κάθε αγωνιζόμενης/ου εκπαιδευτικού που απέναντι στα στερεότυπα και τις προκαταλήξεις ορθώνει το παιδαγωγικό του ανάστημα. Η

συνάδελφος επιτέλεσε το παιδαγωγικό της έργο και ο διευθυντής του σχολείου απάντησε όπου χρειάστηκε τηρώντας το υπηρεσιακό πρωτόκολλο.

Η προάσπιση της παιδαγωγικής ελευθερίας, η προστασία του επαγγελματικού κι επιστημονικού μας ρόλου απέναντι στα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις είναι κομβικό ζήτημα.

Καταδικάζουμε το κυνήγι μαγισσών που έχει εξαπολυθεί από μερίδα των ΜΜΕ που συνηθίζουν να επιδίδονται σε πρακτικές ανθρωποφαγίας και στοχοποίησης εργαζόμενων ή και ολόκληρων κλάδων. Η τοξικότητα και ο κιτρινισμός μερίδας των ΜΜΕ βλάπτει σοβαρά την ομαλή λειτουργία των σχολείων μας.

Αναφορικά με την προβολή της συγκεκριμένης ταινίας που έχει μονοπωλήσει τη δημοσιότητα τις τελευταίες ώρες υπενθυμίζουμε ότι η πλατφόρμα streaming ταινιών για τα σχολεία Cinedu σχεδιάστηκε από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου με εταίρο του έργου και το ΥΠΑΙΘ. Ο καταμερισμός των ταινιών σε κατηγορίες, δεν έγινε με κριτήριο την καταλληλότητά τους ανά ηλικία αλλά τη συνάφειά τους με τα αναλυτικά προγράμματα κάθε βαθμίδας. Η είσοδος στην πλατφόρμα γίνεται με κωδικό που λαμβάνει το σχολείο αφού στείλει σχετικό αίτημα μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης του σχολείου. Είναι απαράδεκτο το ΙΕΠ που έχει αφήσει να περάσει στις πλατφόρμες του ρατσιστικό και σκοταδιστικό υλικό όπως και με το υλικό της εισαγωγικής επιμόρφωσης των νεοδιοριστων, βγήκε να δηλώσει ότι δεν έχει την έγκρισή του το υλικό της πλατφόρμας αυτής με τις ταινίες.

Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να πάρει ξεκάθαρη θέση, να πάψει να καλλιεργεί κλίμα κοινωνικού αυτοματισμού, να σταματήσει να

αφήνει τους/τις εκπαιδευτικούς έρμαιοι στις πλέον εξωφρενικές επιθέσεις και να μην ασκήσει διώξεις σε βάρος συναδέλφων. Ας μην ξεχνάμε, ότι είναι το ίδιο Υπουργείο που μας καλεί να οργανώσουμε στα εργαστήρια δεξιοτήτων μαθήματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης από την Γ΄ Δημοτικού ακόμη. Αν ορισμένοι κύκλοι επιθυμούν την επιστροφή στον σκοταδισμό και την εποχή της παραπληροφόρησης των παιδιών γύρω από τόσο ευαίσθητα ζητήματα, οι εκπαιδευτικοί υπερασπιζόμαστε το δημόσιο δωρεάν σχολείο της ολόπλευρης γνώσης και της δημοκρατίας.

Καλούμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να εκφράσει τη συμπαράστασή του στη συνάδελφο εκπαιδευτικό και στον διευθυντή του σχολείου και να παρέχει κάθε δυνατή νομική ή άλλη κάλυψη.

Κανένας μόνος – καμία μόνη απέναντι στα φαινόμενα κοινωνικού αυτοματισμού

Όχι στη στοχοποίηση των εκπαιδευτικών και του έργου τους

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η πρόεδρος

Η γραμματέας

Εκδήλωση: Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στη μάχη των νέων εκλογών την Πέμπτη 1/6

► Εκδήλωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Πέμπτη 1/6, Πλ.Αυδή (Μεταξουργείο)

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στη μάχη των νέων εκλογών! Συνεχίζουμε με δυνατό κίνημα ανατροπής, ισχυρή Αντικαπιταλιστική Αριστερά!

Με ορμή από την μάχη των εκλογών της 21^{ης} Μάη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ρίχνεται στις νέες αναμετρήσεις. Η πρώτη ανοικτή εκδήλωση-συζήτηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 1^η Ιουνίου, στις 7:30 μ.μ., στην πλατεία Αυδή (Μεταξουργείο), με θέμα «η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στη μάχη των νέων εκλογών! Συνεχίζουμε με δυνατό κίνημα ανατροπής, ισχυρή Αντικαπιταλιστική Αριστερά!».

Στην [πρώτη ανακοίνωση](#) της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ [επισημαίνεται](#) πως «το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών στις 21 Μάη υπογραμμίζει την ανάγκη για συνέχεια και κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στην βάρβαρη πολιτική του κεφαλαίου και την κυβέρνηση της ΝΔ. **Την ανάγκη να συγκροτήσουμε ισχυρή εργατική και λαϊκή ανατρεπτική αντιπολίτευση με δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά.** Σε αυτή την μάχη στρατεύει όλες της τις δυνάμεις η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήδη από την επόμενη μέρα των εκλογών».

«Μόνο μια Αριστερά που προβάλλει τολμηρά την προοπτική της

αντικαπιταλιστικής ανατροπής μπορεί να σταθεί απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση του συστήματος», υπογραμμίζεται. Για το από δω και πέρα αναφέρεται πως «η ANΤΑΡΣΥΑ θα παλέψει για την οικοδόμηση της εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης. Θα καλέσει και θα συμβάλλει σε μια πλατιά συσπείρωση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς, στη συνένωση των μαχόμενων δυνάμεων που θέλουν να σταθούν απέναντι στην αστική επίθεση και δε βολεύονται στα πολιτικά όρια της αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου και της “ανυπακοής” που γίνεται σεβασμός και υπακοή. Θα δώσει την μάχη για την συγκρότηση και ενίσχυση του ρεύματος αυτού σε όλες τις επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες!»

Πράσινο-μωβ σε φόντο μαύρο

Αναδημοσίευση από kozan.gr

του Στέφανου Πράσου

Δημόσιος διάλογος για τις ΑΠΕ με αφορμή [Άρθρο των Ιωαννίδη Λευτέρη και Τσικριτζή Λάζαρου](#)

Ένα άρθρο για τις εγκαταστάσεις βιομηχανικής κλίμακας ΑΠΕ (αιολικά- Φωτοβολταϊκά) στις μέρες μας είναι φυσικό να προκαλεί μεγάλο ενδιαφέρον και να πυροδοτεί τον δημόσιο διάλογο που είναι πολλαπλά ωφέλιμος αφού πολύς είναι ο κόσμος που ενδιαφέρεται να μάθει όλες τις πτυχές αυτού το θέματος.

Στη βάση αυτή του δημόσιου διαλόγου καταθέτω κι εγώ τις απόψεις μου αποφεύγοντας προσωπικές αιχμές και χαρακτηρισμούς κάτι που δυστυχώς δεν απέφυγαν οι συντάκτες στην απάντησή τους σε [άρθρο γνώμης του Θόδωρου Καρώνη](#) Όπως δεν απέφυγαν να δηλώσουν πίστη στον νεοφιλελευθερισμό καταφεύγοντας σε αντικομμουνιστικά κηρύγματα περί «Σοβιετίας» και άλλα «κακά

δαιμόνια» ξεχνώντας πως ο λαός μας σήμερα δεν υποφέρει από τη Σοβιετία αλλά από έναν βάρβαρο καπιταλισμό που του κάνει τον βίο αβίωτο.

Στην [απάντηση αυτή](#) μάλιστα επαναφέρουν τη δική τους «μοναδική θεωρία» περί ύπαρξης «λόμπυ των ορυκτών καυσίμων που αντιμάχεται τις ΑΠΕ...». Φαίνεται πως οι φίλοι μας δεν πήραν χαμπάρι ότι όλες οι πετρελαϊκές και ανθρακικές εταιρείες εδώ και χρόνια έριξαν όλο το βάρος των επενδύσεών τους στις Βιομηχανικές ΑΠΕ. Έτσι η Γαλλική EDF που λειτουργεί 60 πυρηνικούς σταθμούς στη Χώρα της και αλλού, ταυτόχρονα επενδύει στην ανάπτυξη ανεμογεννητριών ακόμα και στη Χώρα μας. Η Γερμανική πολυεθνική RWE που έχει εγκατεστημένη ισχύ 15 GW με καύσιμο λιγνίτη και λιθάνθρακα ταυτόχρονα έχει αντίστοιχη ισχύ από ΑΠΕ και μάλιστα πρόκειται να κατασκευάσει δυο τερατώδη Φωτοβολταϊκά στην περιοχή μας συνολικής ισχύος 2,2 GW! Οι μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρείες που ονομάστηκαν και «7 αδερφές» έχουν στραφεί εδώ και χρόνια στις ΑΠΕ. Η motoroil φτιάχνει Φωτοβολταϊκά σε όλη την Ελλάδα όπως και στην Περιοχή μας. Η δε Αγγλική BP έχει «κατσικωθεί» και στη Χώρα μας μάλιστα δικό της είναι και το Φωτοβολταϊκό που, ευτυχώς, πρόσφατα οι κάτοικοι της Καλαμιάς με τον αγώνα τους το απέτρεψαν.

Άρα το Κεφάλαιο ούτε πατρίδα έχει αλλά και ούτε κάνει διακρίσεις στις μορφές ενέργειας από τις οποίες θα τα οικονομήσει. Σε ότι αφορά τη ΔΕΗ φυσικά και θα είχε εγκαταστήσει πρώτη ΑΠΕ αν δεν της το είχαν απαγόρευσαν οι Κυβερνήσεις για να προωθήσουν τα συμφέροντα των ιδιωτών που εκτός των άλλων ήταν επιδοτούνταν 100%.

Γενικότερα το άρθρων των αγαπητών φίλων Λάζαρου Τσικριτζή και Λευτέρη Ιωαννίδη αν γράφονταν **πριν δεκαπέντε χρόνια** δύσκολα θα σήκωνε αμφισβήτηση και ακόμα πιο δύσκολα θα μπορούσε να στηριχθεί με επιχειρήματα ένας αντίλογος αφού ελάχιστα γνωρίζαμε για το θέμα και όλοι σχεδόν πιστεύαμε πως πρόκειται για καθαρές, φθηνές και φιλοπεριβαλλοντικές μορφές ενέργειας.

Προξενεί όμως εντύπωση ότι το συγκεκριμένο άρθρο γράφεται σήμερα που ο λαός της Δυτικής Μακεδονίας και της Χώρας ολόκληρης βρίσκεται «επί ποδός πολέμου» για να αποτρέψει αυτές τις καταστροφικές για το Περιβάλλον, την οικονομία και την Ηλεκτροπαραγωγή, μορφές ενέργειας. Τέτοια σπουδή μάλιστα για να προωθηθούν τα «στ`χειιά» των β.ΑΠΕ δε δείχνουν ούτε οι ίδιες οι Εταιρείες.

Όμως πλέον όχι μόνο γνωρίζουμε πολύ καλά τις επιπτώσεις στο περιβάλλον, στην υγεία των ανθρώπων, στην οικονομία και στην ηλεκτροπαραγωγή αλλά έχουμε και αδιαμφισβήτητα στοιχεία που προέρχονται από φορείς που έχουν την ευθύνη για την ηλεκτροπαραγωγή (ΑΔΜΗΕ- ΔΕΔΔΗΕ), από επιστημονικές μελέτες αλλά και δικαστικές αποφάσεις σε χώρες τις ΕΕ που δικαιώνουν κατοίκους που υπέστησαν σοβαρά προβλήματα υγείας από την λειτουργία των αιολικών. [1]

Οι συντάκτες του άρθρου δεν κάνουν καμία αναφορά σε στοιχεία αλλά προσπαθούν με ευχολόγια και αστήριχτα επιχειρήματα να μας πείσουν πως οι ΑΠΕ (εδώ βασικά μιλάμε για Βιομηχανικά Αιολικά και Φωτοβολταϊκά) έχουν το μικρότερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα, δίνουν φθηνό ρεύμα και είναι απαραίτητες για την αναστροφή της κλιματικής αλλαγής.

Ας δούμε τις δείχνουν τα στοιχεία συγκεκριμένα και αναλυτικά:

1. Μειώνουν οι ΑΠΕ τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO²);

Οι συντάκτες παίρνουν ως δεδομένο ότι «οι ΑΠΕ θα σώσουν το κλίμα», προφανώς μέσω της μείωσης του διοξειδίου γι αυτό υποστηρίζουν πως «μέσα σε δέκα – είκοσι χρόνια πρέπει να γεμίσουμε ΑΠΕ». Σήμερα όμως, παρότι έχουμε εδώ και πολλά χρόνια εγκατεστημένες δεκάδες και εκατοντάδες τεραβατώρες ΑΠΕ σε ολόκληρο τον πλανήτη, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι μειώθηκαν οι εκπομπές CO²). Αντιθέτως αυξάνονται. Γιατί αυξάνονται; α) Επειδή για να εγκατασταθούν οι ΑΠΕ έχουν κοπεί δισεκατομμύρια δέντρα τα οποία απορροφούσαν τεράστιες ποσότητες (CO²) β) Για να εξορυχτούν τα υλικά των

ανεμογεννητριών (χάλυβας, σπάνιες γαίες κλπ), για να μεταφερθούν και να τοποθετηθούν εκπέμπονται εκατομμύρια τόνοι (CO_2) τόσοι που **ο μικρός χρόνος λειτουργίας τους ουδέποτε δεν θα κάνει «απόσβεση»**. γ) και κυριότερο, λόγω στοχαστικότητας και μεταβλητότητας των ΑΠΕ λειτουργούν ταυτόχρονα θερμικοί σταθμοί σε «θερμή ή στρεφόμενη εφεδρεία» δηλαδή «άεργος ισχύς» για να μην καταρρεύσουν τα δίκτυα όταν σταματήσει ο αέρας ή συννεφιάσει απότομα. Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι **καίμε παραπάνω καύσιμα άρα εκπέμπουμε περισσότερο CO_2** . Αν λοιπόν γίνει ένας ισολογισμός θα δούμε ότι **τελικά λόγω ΑΠΕ έχουμε αύξηση εκπομπών διοξειδίου και όχι μείωση!**

Εικόνα 1. Ο Πίνακας δείχνει ότι στη Χώρα μας, από το 2006 που άρχισαν να εγκαθίστανται οι ΑΠΕ, αυξάνονται συνέχεια αντί να μειώνονται τα ορυκτά καύσιμα παρότι, λόγω οικονομικής κρίσης, η κατανάλωση ρεύματος μειώνεται ραγδαία

2. «Χωρίς τα αιολικά δεν πιάνουμε τον ευρωπαϊκό στόχο μείωσης του CO_2 » Ποια είναι η αλήθεια; Η Χώρα μας παρότι συμβάλλει μόνο 2,5% στις συνολικές εκπομπές των χωρών της ΕΕ έχει ήδη υπερκαλύψει όλες τις υποχρεώσεις αφού εκπέμπει 1.000 κιλά λιγότερα από τον μέσο όρο των χωρών της ΕΕ ετησίως ανά άτομο. Επιπλέον το δ` τρίμηνο του 2022 μείωσε κατά 6,4% τις εκπομπές διοξειδίου έναντι 4% που ήταν ο μέσος όρος των χωρών της ΕΕ. Μήπως μείωσε τις εκπομπές επειδή έχουμε πολλές ΑΠΕ (7^η χώρα στον κόσμο σε ανάπτυξη ΑΠΕ); Κάθε άλλο! **Η Χώρα μας μείωσε τις εκπομπές διοξειδίου λόγω φτώχειας των κατοίκων της γενικότερα και ενεργειακής φτώχειας** ειδικότερα αλλά και λόγω αποβιομηχάνισης. Συγκεκριμένα από το 2011 έως σήμερα η κατανάλωση ρεύματος στην Ελλάδα μειώθηκε πάνω από 50%! Να τελειώνει και αυτό το παραμύθι. Αυτοί που πρέπει να μειώσουν εκπομπές διοξειδίου στην ΕΕ είναι η Γερμανία, η Πολωνία η Τσεχία, η Σλοβακία κ.α που εκπέμπουν τη μερίδα του λέοντος και φιγουράρουν μέσα στις πρώτες χώρες του κόσμου. Αυτοί όχι μόνο

δεν μειώνουν αλλά εγκαινιάζουν αβέρτα καινούργιες λιγνιτικές και ανθρακικές μονάδες σε αντίθεση με την «πάμπλουτη» Ελλάδα που κλείνει τον λιγνίτη με εντολή των ΗΠΑ για να αγοράζει το δικό τους πανάκριβο LNG που εκτός των άλλων παράγεται με την καταστροφική μέθοδο Fracking

Εικόνα 2. Οι χώρες της ΕΕ που πρέπει να μειώσουν εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα είναι: Η Γερμανία, η Πολωνία, η Τσεχία, η Σλοβακία κλπ και όχι η Ελλάδα. Όμως αυτές οι χώρες εγκαινιάζουν και νέους ανθρακικούς σταθμούς

3. Δεν επιβαρύνουν το Περιβάλλον ή το επιβαρύνουν ελάχιστα:

Αυτός είναι ο μέγας μύθος! Τώρα όλοι γνωρίζουμε και δυστυχώς το μάθαμε οδυνηρά, ότι δημιουργούν τεράστια περιβαλλοντικά προβλήματα και μάλιστα πιο μόνιμα από τα ορυκτά καύσιμα. Τα βουνά μας και τα δάση μετατρέπονται σε βιομηχανικές ζώνες ενέργειας παρότι εκεί απαγορεύεται αυστηρά να κάνεις ούτε σπίτι, ούτε μαντρί. Κόβονται χιλιάδες στρέμματα δάσους και καταστρέφονται δασικές εκτάσεις για να ανεβάσουν τα τέρατα στα βουνά. Όπου λειτουργούν ανεμογεννήτριες εξαφανίζονται τα ζώα. Τα λάδια από τις γεννήτριες (ένα τόνο λάδι έχει η κάθε μία) είτε από διαρροές είτε κλείνοντας το χρόνο ζωής τους περνάνε στον υδροφόρο ορίζοντα μολύνοντας απίστευτες ποσότητες νερού. Τα τσιμέντα (1.000 έως 2.000 κυβικά σε κάθε βάση ανεμογεννήτριας) ταπώνουν τις υδρομαστεύσεις με τεράστιο κίνδυνο να εξαφανιστούν ή να μειώσουν ποσότητες οι πηγές. Αλλάζουν τοπικά το μικροκλίμα μειώνοντας τις χιονοπτώσεις και τις βροχοπτώσεις. Τεράστια ζημιά στη χλωρίδα, την πανίδα και τη βιοποικιλότητα. Ούτε περιοχές Νατούρα, ούτε εθνικούς δρυμούς ούτε εθνικά πάρκα εξαιρούν. Και όταν έλθει το τέλος της ζωής τους αφού καμία ΜΠΕ δεν τους υποχρεώνει να τα μαζέψουν θα μείνουν εκεί για να συνεχίσουν να ρυπαίνουν το έργο το περιβάλλον που οι καλοί μας οικολόγοι διατείνονται πως θέλουν να το προστατέψουν με τις ΑΠΕ. Άπειρες ακόμα συνέπειες στο περιβάλλον και επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων θα μπορούσαν να αναφερθούν αλλά δεν το επιτρέπει ο χώρος.

4. Παράγουν φθηνό ρεύμα οι ΑΠΕ; Δεν γνωρίζουμε αν θα μπορούσαν να δώσουν φθηνό ρεύμα αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο Ελληνικός λαός το ρεύμα των ΑΠΕ το πληρώνει πανάκριβα. Λειτουργώντας με προτεραιότητα στα δίκτυα και «εγγυημένες τιμές» όλα αυτά τα χρόνια ξεζούμισαν τον Ελληνικό λαό που πληρώνει τις εγκαταστάσεις τους ως φορολογούμενος πολίτης και την παραγωγή ρεύματος των ΑΠΕ ως καταναλωτής αφού εκτός από το ρεύμα που καταναλώνει πληρώνει και 27% επί της κατανάλωσης μέσω ΕΤΜΕΑΡ που μπαίνει στις τσέπες των «πράσινων» αρπαχτικών

5. Πρέπει να εγκατασταθούν κι άλλες ΑΠΕ; Κατηγορηματικά ΟΧΙ! Ούτε ένα έργο βιομηχανικής ΑΠΕ επιπλέον! Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΑΔΜΗΕ η επιπλέον εγκατάσταση ΑΠΕ όχι μόνο δεν προσθέτει τίποτα στο ηλεκτρικό σύστημα αλλά **δημιουργεί συνθήκες ενός γενικευμένου Blackout» [2]** Αυτό συμβαίνει επειδή υπάρχει κορεσμός των δικτύων και η χαμηλή κατανάλωση ρεύματος σε συνδυασμό με την υψηλή διεύθυνση των μεταβλητών ΑΠΕ **δεν αφήνει ηλεκτρικό χώρο για τις σταθερές πηγές ενέργειας που είναι απαραίτητες στην ευστάθεια του Ηλεκτρικού συστήματος.** Αυτό πιο απλά σημαίνει ότι αν οι μονάδες βάσης (λιγνιτικές και φυσικού αερίου) δεν είναι μέσα στο δίκτυο, έστω και με το «τεχνικά ελάχιστο» όριο και ο ηλεκτρικός χώρος έχει καλυφθεί από μ.ΑΠΕ γίνεται κάτι περισσότερο από ορατός ο κίνδυνος ενός **ολικού Blackout** αμέσως μόλις υπάρξει απότομη απώλεια ισχύος από μ.ΑΠΕ. Αυτό ανάγκασε τη ΡΑΕ να ζητήσει από τους παραγωγούς ΑΠΕ υποχρεωτική μείωση παραγωγής κατά 5%! Επίσης σε σύσκεψη της ΡΑΕ με ΑΔΜΗΕ και ΔΕΔΗΕ αποφασίστηκε να μπουν σε ετοιμότητα για να αποσυνδέσουν φωτοβολταϊκά... Γιατί λοιπόν να βάλουμε κι άλλες ΑΠΕ αφού ζητάμε μείωση παραγωγής από τις υπάρχουσες.

6. Πόσες ΑΠΕ έχουμε σήμερα και πόσες αντέχει το Η/Σύστημα; Με βάση τον Ενεργειακό Σχεδιασμό (ΕΣΕΚ) που εκπόνησε το 2019 ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2030 θα έπρεπε να έχουμε 7 GW εγκατεστημένη ισχύ ΑΠΕ. Η ΝΔ αναθεώρησε το ΕΣΕΚ το 2020 και το 7 GW το έκανε 15 GW και τώρα διέρρευσε στον τύπο νέα αναθεώρηση του ΕΣΕΚ που προβλέπει 28 GW το 2030! Όμως από τον ΑΔΜΗΕ μαθαίνουμε ότι σήμερα έχουμε συνδεδεμένες στο δίκτυο ΑΠΕ 11 GW και τελειωμένα

άλλα 24 GW που δεν έχουν πάρει άδεια σύνδεσης λόγω κορεσμού των δικτύων! Άρα το 2030 με βάση τον ξανα-αναθεωρημένο ΕΣΕΚ και αν έχουν ολοκληρωθεί τα καινούργια δίκτυα θα μπορεί να καλύψουν 28 GW. Όμως 11 GW + 24 GW μας κάνουν 35 GW και βρισκόμαστε ακόμα στον Μάη του 2023 και η συνολική κατανάλωση στη χώρα μας βρίσκεται μ.ο στα 4 GW!!!! Και αντί να μπει ένα ΣΤΟΠ σ αυτό το καταστροφικό ντελίριο της εγκατάστασης ΑΠΕ αυτοί συνεχίζουν με τέτοιο ρυθμό που το 2030 θα έχουμε εγκαταστήσει πάνω από 100 GW!

Εικόνα 3. Ο για 3η φορά αναθεωρημένος ΕΣΕΚ προβλέπει το 2030 να έχουμε εγκαταστήσει 28 γιγαβατ ΑΠΕ αλλά σήμερα, Μάης το 2023, έχουμε εγκατεστημένα 35 γιγαβατ!!!! Γιατί συνεχίζουν και εντείνουν την καταστροφή με νέες ΑΠΕ;

Γιατί λοιπόν αγαπητοί μου φίλοι πρέπει να εγκαταστήσουμε, όπως υποστηρίζετε, κι άλλες ΑΠΕ αφού δεν χρειάζονται και επιπλέον δημιουργούν τεράστια προβλήματα κατάρρευσης του Ηλεκτρικού συστήματος; [2]

Επίσης η σύγκριση ΑΠΕ με λιγνίτη είναι «εκ του πονηρού» διότι συγκρίνουν μήλα με καρπούζια! **Οι ΑΠΕ, παρότι έχουμε συνδεδεμένες σε τριπλάσια ισχύ από την κατανάλωση, δεν αντικαθιστούν τις σταθερές πηγές ενέργειας** και όσα ακόμα και να βάλουμε δεν μπορούν να το κάνουν τουλάχιστον μέχρι να βρεθεί αξιόπιστη λύση με την αποθήκευση. Αυτό το γνωρίζουν οι αγαπητοί φίλοι γι αυτό η σύγκριση, που αποφεύγουν πλέον να κάνουν, είναι λιγνίτης με φυσικό αέριο (καύσιμο γέφυρα το έλεγαν οι ίδιοι) κι ακόμα καλύτερα με το LNG που έχει κυριεύσει την Ελληνική και την Ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας. Και σ' αυτή τη σύγκριση να τα βάλουμε όλα και τα οικονομικά, και τα περιβαλλοντικά (βλέπε Fracking), και την ενεργειακή εξάρτηση, και την ενεργειακή ασφάλεια και το εμπορικό ισοζύγιο και πολλά ακόμα.

Βεβαίως οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) ως όρος και

λογική είναι σαφώς και σωστή και αναγκαία αλλά για να τοποθετεί κάποιος υπεύθυνα χρειάζεται να απαντήσει σε κάποια βασικά ερωτήματα όπως: Ποιες ΑΠΕ; (σταθερές ή μεταβλητές), Τι μέγεθος (άλλο ένα Φ/Β στέγης κι άλλο τα τέρατα), που θα εγκατασταθούν; Και το βασικότερο πόσες; Δεν υπάρχει νταβάνι στην εγκατάσταση των ΑΠΕ; Ήδη αυτά που έχουν εγκαταστήσει καλύπτουν 10 φορές την κατανάλωση της Χώρας!!!

Το θέμα βέβαια είναι τεράστιο και δεν εξαντλείται σε ένα κείμενο γι αυτό το κλείνουμε εδώ προς το παρόν ελπίζοντας πως οι αγαπητοί μας φίλοι θα μας δώσουν την ευκαιρία να επανέλθουμε.

Κοζάνη 23/5/23

Στέφανος Πράσσο

Περιφερειακός Σύμβουλος, εκπρόσωπος της «**Αριστερής Συμπόρευσης για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ στη Δυτική Μακεδονία**»

Πηγές:

[1] [Υπάρχει το σύνδρομο της ανεμογεννήτριας; Ζευγάρι δικαιώθηκε δικαστικά για «προβλήματα υγείας από αιολικό πάρκο» | LiFO](#)

[2] [Νέες ΑΠΕ: Αναγκαιότητα για τη Χώρα ή απαίτηση της Ευρωπαϊκής βιομηχανίας και των Ενεργειακών Ομίλων;](#)

Καταγγελία της Επιτροπής Αλληλεγγύης στη 12χρονη

Ακόμα μία εκδικητική απόφαση της δήθεν ανεξάρτητης δικαστικής εξουσίας ήρθε να προστεθεί σε μία σειρά τιμωρητικών για την 12χρονη επιζωσα πρακτικών από το κράτος. Πιο αναλυτικά, ο Εισαγγελέας των φυλακών απαγόρευσε αναρμοδίως στις 17/5 στη 12χρονη και τον αδερφό της να επισκέπτονται τη μητέρα τους στη φυλακή με την αιτιολογία – και αυτή μάλιστα προφορική – ότι πρόκειται για θύτη και άρα το θύμα δεν μπορεί να την επισκέπτεται και ότι, έτσι κι αλλιώς, της έχει αφαιρεθεί η γονική μέριμνα. Μάλιστα, αυτή η απαγόρευση εκδόθηκε παρά τη ρητά αντίθετη εισήγηση της παιδοψυχολόγου – διορισμένης από το κράτος – που ξεκαθάριζε ότι, όχι απλά δεν επιβαρύνει το παιδί το επισκεπτήριο στις φυλακές, αλλά αντίθετα συνίσταται για την καλή ψυχοσυναισθηματική κατάσταση του παιδιού.

Άρα, συνοπτικά, ο Εισαγγελέας των φυλακών όχι απλά καταδίκασε ήδη τη μάνα χαρακτηρίζοντας την «θύτη» αλλά πήρε και μία απόφαση που όπως επισημαίνει και η παιδοψυχολόγος της 12χρονης θα επιδεινώσει την ψυχολογική της κατάσταση. Μάλιστα, στις διαμαρτυρίες των δικηγόρων απείλησε ότι θα απαγορεύσει και στα υπόλοιπα παιδιά να επισκέπτονται τη μητέρα τους.

Αυτή η απόφαση είναι προφανές ότι έρχεται να προστεθεί στις κατά σειρά απορριπτικές αποφάσεις των αιτημάτων αποφυλάκισης της μητέρας ώστε το Κράτος να είναι συνεπές στη στάση του να τιμωρήσει το θύμα και την οικογένειά του που μίλησε, να τους εξουθενώσει και να τους εξοντώσει ψυχολογικά πριν ακόμα φτάσει η υπόθεση στο ακροατήριο. Έτσι κάθε θύμα trafficking θα σκεφτεί και θα ζυγίσει μέσα του την απόφαση να μιλήσει αν μετά τον βασανισμό του από τα κυκλώματα επίκειται ο επανατραυματισμός του αυτή τη φορά από το κράτος και τους επίσημους θεσμούς του.

Εμείς ως Επιτροπή Αλληλεγγύης καθιστούμε σαφές προς κάθε πλευρά ότι δεν πρόκειται να επιτρέψουμε τον περαιτέρω τραυματισμό του παιδιού και ότι θα υπερασπιστούμε το δικαίωμά του να επισκέπτεται τη μητέρα του με όποιον τρόπο χρειαστεί. Απέναντι σε ένα κρατικό σύστημα που υπερβαίνει τη νομιμότητα που το ίδιο θέτει, που συγκαλύπτει, αν όχι μετέχει στα κυκλώματα trafficking, και τιμωρεί τα θύματα που επιχειρούν να

δραπετεύσουν και να μαρτυρήσουν τα βασανιστήρια τους ορθώνουμε τείχος αλληλεγγύης.

Αυτή η απόφαση και κάθε παρόμοια απόφαση θα εκπέσει από την κοινωνία και τον αλληλέγγυο κόσμο που είναι και οι μόνοι που έχουν συνδράμει με κάθε τρόπο στην 12χρονη επιζώσα και την οικογένειά της.

Καμία ανοχή στα κυκλώματα παιδοβιαστών και trafficking και στο κράτος που τα συγκαλύπτει.

Σπάμε το φόβο.

Κάτω τα χέρια από τα παιδιά,θα τα υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο.

25/5/2023

Τα εκλογικά αποτελέσματα δεν σηματοδοτούν συντηρητική στροφή της ελληνικής κοινωνίας

Αναδημοσίευση από το commune.org.gr

του Ηλία Ιωακείμογλου

Οι ισχυρισμοί ότι κατά την τελευταία τετραετία, από τις εκλογές του 2019 έως τις εκλογές του 2023, πραγματοποιήθηκε συντηρητική στροφή της ελληνικής κοινωνίας, κατακλύζουν τώρα τα αριστερά timelines στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και προβάλλονται με αξιώσεις ερμηνείας των εκλογικών αποτελεσμάτων. Παρουσιάζουν, όμως, το μειονέκτημα ότι διαβάζουν ανάποδα τα αριθμητικά δεδομένα των εκλογών, παραβλέπουν την πρόσφατη πραγματικότητα των κοινωνικών αγώνων, και αγνοούν τον τρόπο με τον οποίο είναι συγκροτημένη η κοινωνία στην οποία ζούμε. Αναλυτικά:

Διαβάζοντας ανάποδα τα αποτελέσματα των εκλογών

Νέα Δημοκρατία: Ο αριθμός των ψήφων που έλαβε η ΝΔ κατά το 2019 ανερχόταν σε 2,25 εκατομμύρια (39,8%) και το 2023 (40,8%) σε 2,41 εκατομμύρια. Επ' ουδενί δεν δικαιολογεί μια αύξηση αυτής της τάξης μεγέθους, δηλαδή 156 χιλιάδων επί 2,25 εκατομμυρίων, το συμπέρασμα ότι υπήρξε συντηρητική στροφή της ελληνικής κοινωνίας. Δικαιολογεί απλώς το συμπέρασμα ότι υπήρξε κατά τι ισχυρότερη συσπείρωση του λαού της Δεξιάς.

Μπορεί, βέβαια, κάποιος να ισχυριστεί ότι η ΝΔ έλαβε 41% το 2023, δηλαδή περίπου όσο το 2019 (40%) έχοντας εν τω μεταξύ κάνει όλα τα αίσχη που μπορεί κάποιος να φανταστεί, και ότι αυτό δείχνει αυξημένη ανοχή των ψηφοφόρων της που ανάγεται σε συντηρητική στροφή της κοινωνίας (αφού τώρα ανέχεται όσα δεν θα ανεχόταν το 2019). Αυτός ο συλλογισμός θα ήταν βάσιμος μόνο με την υπόθεση ότι οι ψηφοφόροι της Δεξιάς έδιναν στο παρελθόν έστω και μια δεκάρα για τέτοιου είδους αίσχη. Δεν μπορούμε όμως να δεχθούμε ότι υπάρχει κάτι όταν δεν αφήνει πίσω του το παραμικρό σημάδι επάνω στην πραγματικότητα: Καμμία ένδειξη δεν έχουμε ότι ο λαός της Δεξιάς ενοχλήθηκε από την κυβερνητική διαχείριση του δυστυχήματος στα Τέμπη ή για τις υποκλοπές ή για οποιοδήποτε άλλο από τα αίσχη της κυβέρνησης Μητσοτάκη (ούτε και των προηγούμενων κυβερνήσεων της Δεξιάς). Τέτοια είναι η ηθική αυτής της παράταξης και τέτοια ήταν πάντα.

Σύριζα: Η πραγματικά μεγάλη μεταβολή στα εκλογικά αποτελέσματα ήταν η θεαματική μείωση του απόλυτου αριθμού των ψήφων που έλαβε ο Σύριζα, από 1,78 εκατ. το 2019 σε 1,18 εκατ. το 2023. Δικαιολογεί αυτή η δραματική μείωση, κατά 600 χιλιάδες ψήφους, το συμπέρασμα ότι υπήρξε συντηρητική στροφή; Η πλειονότητα όσων δεν ψήφισαν τον Σύριζα, έφυγαν απογοητευμένοι για την δεξαμενή της αποχής ή του ΚΚΕ επειδή ο Σύριζα δεν ήταν επαρκώς αριστερά ή επειδή πείστηκαν ότι το κόμμα αυτό ανήκει πλέον στο Κέντρο (στην αντίθετη περίπτωση θα στρέφονταν μαζικά στην ΝΔ, της οποίας ο αριθμός ψήφων, τότε, θα παρουσίαζε πράγματι εντυπωσιακή αύξηση, όχι μόνο 156 χιλιάδες που ήρθαν από διάφορες κατευθύνσεις). Εάν υπάρχει, λοιπόν, ένα συμπέρασμα

που μπορούμε να αντλήσουμε από την κατάρρευση του Σύριζα, αυτό θα ήταν ότι υπήρξε αριστερή, όχι δεξιά, στροφή των ψηφοφόρων.

Μερα25: Το κόμμα του Γιάννη Βαρουφάκη παρουσίασε μείωση από τις 195 στις 155 χιλιάδες ψήφους, παρά την μεγάλη προσπάθεια να εμφανιστεί ως κόμμα της Αριστεράς μέσω των μεταγραφών που πραγματοποίησε την τελευταία στιγμή. Προφανώς, ο κόσμος της Αριστεράς αντιλήφθηκε ότι οι μεταγραφές αυτές δεν σηματοδοτούσαν ουσιαστική αλλαγή, διότι δεν μετέτρεψαν ούτε στο ελάχιστο το πρόγραμμα του Μερα25 που παρέμεινε στην σφαίρα των ευφάνταστων μαγικών λύσεων win-win όπου εργασία και κεφάλαιο ωφελούνται σε βάρος μιας δράκας ληστών. Μοιραία, το Μερα25 δεν εκπροσωπεί καμμία κοινωνική τάξη ή μερίδα τάξης ή κοινωνική συμμαχία, εκτός ενδεχομένως από την ταξική συμμαχία εργασίας και κεφαλαίου. Αυτά όμως έγιναν αντιληπτά από τους ψηφοφόρους της Αριστεράς. Επ' ουδενί λοιπόν δεν σηματοδοτεί η μείωση της πολιτικής επιρροής του κόμματος αυτού, στροφή της κοινωνίας στο συντηρητισμό. Αντιθέτως, σηματοδοτεί ότι παραμένει υγιές το ταξικό ένστικτο των ψηφοφόρων της Αριστεράς.

Αγνοώντας την κοινωνική πραγματικότητα

Οι ισχυρισμοί περί συντηρητικής στροφής παραβλέπουν ότι οι κοινωνικοί αγώνες βαίνουν εντεινόμενοι από το 2019 (βλ. στο διάγραμμα το πολιτικό βαρόμετρο του Γιάννη Μαυρή από την Public Issue). Παραβλέπουν επίσης ότι μόλις μερικούς μήνες πριν, στις κινητοποιήσεις για το δυστύχημα των Τεμπών, οι αριστεροί ήταν η συντριπτική πλειονότητα των 2,5 εκατομμυρίων ατόμων που συμμετείχαν. Για να ισχυριστεί κάποιος ότι στις εκλογές υπήρξε συντηρητική στροφή της ελληνικής κοινωνίας θα έπρεπε να θεωρήσει ότι όλοι όσοι κινητοποιήθηκαν τότε, αλλά και στην συνέχεια σε άλλους αγώνες, έχουν την συνείδηση τετράχρονου παιδιού που αλλάζει διαθέσεις εν ριπή οφθαλμού.

Η ιστορία όμως δεν προχωράει έτσι: Μια συντηρητική στροφή της κοινωνίας, θα υπέθετε ότι πολλοί θα έπρεπε να εξοικειωθούν με αξίες και ιδέες, επομένως και με τρόπο ζωής, που μέχρι χθες

αισθάνονταν εχθρικό. Τέτοιου είδους αλλαγές συμβαίνουν, αλλά συμβαίνουν στην αργόσυρτη διάρκεια της ιστορίας, όχι ως αιφνίδιο γεγονός, σαν και αυτά που ανήκουν στον ταχύ χρόνο της πολιτικής. Η συντηρητική στροφή μιας κοινωνίας, όταν πραγματοποιείται, ανήκει στην μακροπρόθεσμη διάρκεια της ιστορίας, και δεν εμφανίζεται ξαφνικά επειδή υπήρξαν άτομα που μεταπήδησαν, υποτίθεται, σε σύντομο χρονικό διάστημα από την Αριστερά στην Δεξιά. Μια συντηρητική στροφή της κοινωνίας, είναι σπάνιο και αργόσυρτο φαινόμενο, διότι η ιδεολογία, αριστερή ή δεξιά, έχει υλική υπόσταση, κωδικοποιείται σε πρακτικούς κανόνες, πρότυπα και πλαίσια συμπεριφοράς, και έτσι μας καθοδηγεί, όχι μόνο στις πολιτικές μας επιλογές αλλά και στην καθημερινή μας ζωή, κοινωνική και ιδιωτική. Μας καθοδηγεί δε, τόσο πολύ, ώστε καθορίζει τις επιλογές μας και την στάση μας έναντι σημαντικών και ασήμαντων ζητημάτων, ώστε στο τέλος ενσωματώνεται σε αυτό που αναγνωρίζουμε ως εαυτό μας, γίνεται στοιχείο της ατομικής ταυτότητάς μας, γίνεται δεύτερη φύση/ και αυτά δεν αλλάζουν από την μία μέρα στην άλλη, είναι αργόσυρτες αλλαγές.

**Κάτω από την παραλία υπάρχει
η Πολιτεία. Αυτή την Κυριακή
28 Μάη ο αγώνας μας
εντείνεται!**

Σκάβοντας για την Πολιτεία του Πλάτωνα

Η ανάπλαση του αρχαιολογικού άλσους της Ακαδημίας Πλάτωνα, που υπεγράφη πριν από 2 χρόνια μεταξύ Υπουργείου Πολιτισμού και δήμου Αθηναίων, εξελίσσεται σε ένα ακόμη φιάσκο διαχείρισης του δημόσιου χώρου και του πρασίνου, τον εξευγενισμό και την τουριστικοποίηση της περιοχής και της Αθήνας ευρύτερα.